

Lovforslaget sattes til forhandling.

Socialministeren (Strøm): Det lovforslag, der her foreligger, er som bekendt fremsat i folketinget adskillige gange før. Det bygger på befolkningskommissionens betænkning af 1938, og som ordføreren for forslagsstillerne, det ærede medlem fru Petra Petersen, selv sagde ved fremsættelsen, er forslaget enslydende med dem, der tidligere er fremsat, bortset fra nogle ændrede ikrafttrædelses- og bortfaldsbestemmelser.

Som jeg ved tidligere lejligheder har fremhævet, er der i de forløbne år foregået en stadig udvikling i lovgivningen om hjælp til mødre og børn. Fra de senere år kan nævnes loven om mælkehjælp, ændringer i mødrehjælpsloven, de forbedrede regler om børnebidrag og loven om husmoderafløsning. Også i det sidste år er udviklingen fortsat. Ved den nye lov om arbejderbeskyttelse af 11. juni 1954 skete der således en udvidelse af den kreds af arbejdende kvinder, der omfattes af barselhvilebestemmelserne og dermed er berettigede til dagpenge efter folkeforsikringsloven. I foråret 1954 fremsatte regeringen forslag til en lov om børnetilskud, hvorefter alle fødende kvinder skal have ret til en moderskabsydelse svarende til børnetilskuddet for et år, d. v. s. henholdsvis 330, 300 og 270 kr. årlig i de tre kommunegrupper. Lovforslaget om børnetilskud er nu igen fremsat som et led i skatte-reformforslagene. Desuden agter regeringen i nærmeste fremtid at fremsætte forslag til lov om ændringer i mødrehjælpsloven i forbindelse med forslaget til en ny svangerskabslov.

En ikke ubetydelig del af den hjælp, som det foreliggende forslag omfatter, kan således ydes efter den gældende lovgivning og den, der er under forberedelse, men jeg er naturligvis klar over, at der er trang til yderligere forbedringer, og jeg vil fortsat være opmærksom på muligheden for at gennemføre sådanne reformer, efterhånden som de økonomiske forhold gør det muligt.

Viola Nørlov: Det er ottende gang, dette lovforslag er til behandling i det høje ting, og jeg skal ikke trætte de ærede medlemmer med at gentage, hvad der er sagt ved tidligere behandlinger, men henvise til referaterne fra dengang. Jeg skal indskrænke

mig til at sige, at jeg efter forhandlingens slutning vil stille forslag om at henvise lovforslaget til et udvalg.

Ellen Poulsen: Som det lige er sagt, er det vistnok ottende gang, dette forslag fremsættes i det høje ting, uden at der er foretaget særlige ændringer i det. Det bygger på befolkningskommissionens betænkning af 1938; men i dag skriver vi 1955, og i løbet af de 17 år er der jo dog lovgivet på en mængde områder, der i allerhøjeste grad berører familien og dens levevilkår. Den højtærede socialminister nævnte en del af disse love. Jeg vil yderligere nævne, at mødrehjælpsinstitutionen jo i høj grad er udbygget i løbet af den tid, og vi får vel en diskussion om yderligere foranstaltninger på dette område, når vi engang skal til at diskutere forslaget til svangerskabslov, som vel bliver fremsat inden længe. Videre er der hele den omfattende tilskudslovgivning, der i høj grad må siges at omfatte familiens kår: lovene om tilskud til boliger, til husleje, om børnetilskud, skolebespisning, mæketilskud, og hvad de nu hedder allesammen.

Vi vil fra venstres side altid være med til at skabe så gode sociale forhold, som de økonomiske muligheder betinger, for de medborgere, der trænger til samfundets omsorg; men vi er på den anden side meget betænkelige ved en lovgivning, der atter og atter tager ansvaret bort fra den enkelte familie og lægger det over på staten. Desuden formindskes mulighederne for at ajourføre og udbygge vor sociallovgivning til gavn for dem, der virkelig trænger, når statens økonomiske forpligtelser vokser i et omfang, som vi oplever det i dag, noget, som ikke mindst tilskudsordningerne har været medvirkende til. Når man yderligere tager hele den økonomiske situation i betragtning — jeg behøver blot at henvise til den debat, der blev ført i det høje ting i onsdags — ja, så må forslagsstillerne på forhånd vide, at dette forslag alene af økonomiske grunde ikke kan vedtages, selvom man ville lade de syv tidligere forsøg ude af betragtning. Når forslaget alligevel fremsættes i samme skikkelse som sidst, må det vel betragtes som et led i en særlig propaganda.

Det undrer mig unægtelig mere, at også den højtærede socialminister har fremsat et